26 Αυγούστου 2013

Το θαύμα της πίστεως – Ναοί που δεν γκρεμίζονται!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Φωτό:egolpion.com

Του Αρχιμ. Δανιήλ Γούβαλη (1940-2009)

Στο κεντρικότερο σημείο της Σόφιας, χαμηλά χω-μένη μέσα στο έδαφος υπήρχε μία όμορφη και αρχαία Εκκλησούλα, της Αγίας Πέτκας, δηλαδή της Αγίας Παρα-σκευής. (Στα βουλγαρικά η έκτη ημέρα της εβδομάδος ονομάζεται Πέτκα). Όχι της γνωστής Παρθενομάρτυρος, αλλά μιας συνώνυμης Οσίας, που τιμάται ιδιαίτερα εκεί, και που τα λείψανα της σήμερα βρίσκονται στην Ρουμα-νία.

Με αυτόν τον Ναό συνδέονται εντυπωσιακά και τρο-μερά γεγονότα, που έκαναν «ισχυρούς» της γης να υπο-τάξουν την βούληση τους σε κάποια άλλη ακαταμάχητη βούληση και δύναμη.

Γύρω στο 1963 απεφάσισαν οι αρμόδιοι να διαπλατύνουν τον κεντρικό δρόμο. Αυτό σήμαινε ότι το Χριστια-νικό μνημείο έπρεπε να κατεδαφισθεί. Θα απαλλάσσονταν

έτσι και από ένα ανεπιθύμητο κτίσμα. Το συνεργείο κατεδαφίσεως ετοιμάσθηκε. Τον πρώτο ρόλο θα τον έπαιζε μία μπουλντόζα. Σε λίγα λεπτά της ώρας θα τον σώριαζε σε ερείπια. Έτσι υπολόγιζαν τα πράγματα. Τους ήρθαν ό-μως ανάποδα. Τραγουδήθηκε άλλο τραγούδι κι' όχι αυτό που επιθυμούσαν.

Ενώ έβαζαν εμπρός την μπουλντόζα και την κατεύ-θυναν προς τον Ναό, πάθαινε συνεχώς βλάβες. Την έφτια-χναν, αλλά και πάλι έσπαγε. Αδύνατο να πλησιάσουν στην Εκκλησία. Και σαν να μην έφθανε αυτό, μόλις γυρίζει στο σπίτι του ο εργάτης που με μανία επιζητούσε το γκρέμισμα, βρίσκει νεκρό ένα από τα μέλη της οικογε-νείας του!

Εν τω μεταξύ ο υπεύθυνος αυτής της επιχειρήσεως πληροφορήθηκε ότι οι εργάτες δεν κατόρθωσαν τίποτε. Έμαθε και τις λεπτομέρειες. Του φάνηκαν όλα ανόητα, και αγριεμένος είπε: «Δεν αξίζετε τίποτε. Μόνο για παρα-μύθια είσαστε. Αύριο θα πάω να τον γκρεμίσω ο ίδιος»!

Αλλά ο δυστυχής έμεινε μόνο με τα μεγάλα λό-για. Μόλις ανέβηκε μανιώδης επάνω στο μηχάνημα και βάδισε προς την Εκκλησία, και αυτό έσπασε, αλλά — το πιο συνταρακτικό — βρήκε και ο ίδιος ξαφνικά τον θά-νατο! Καταλαβαίνετε τι θλίψις, αλλά και τι τρόμος επα-κολούθησε. Δεν απέμεινε τίποτε άλλο, παρά να ανακα-λέσουν την διαταγή της κατεδαφίσεως.

Και για να ομορφύνει ο χώρος έφτιαξαν κάτι σαν υπό-γεια καταστήματα και μία πλατεία γύρω από τον Ναό, όπως φαίνεται στην προηγούμενη φωτογραφία.

Η Αγία Πέτκα ή μάλλον Εκείνος που λάτρευε η Αγία, έγινε γνωστό σ' όλη την Σόφια, ότι έχει ανυπο-λόγιστη δύναμη που αν κάποτε αρχίζει να την δείχνει, κα-ταλαμβάνονται όλοι από πανικό.

Τέτοιου είδους υπερφυσικά γεγονότα υπάρχουν πολυ-άριθμα. Και άλλοι Ναοί, που είχαν κάποια ιδιαίτερη ση-μασία και ιστορία μέσα στον Χριστιανισμό, μόλις

αντι-μετώπισαν κατεδάφιση, την εξουδετέρωσαν με τρόπο που προκάλεσε θάμβος. Αυτό συνέβη και σε Ναούς που δεν έτυχε να έχουν κάποια ξεχωριστή αξία, πλην όμως με την απόκρουση του εχθρού επρόκειτο να τονώσουν την πίστη πολλών ανθρώπων.

Ο νεκροταφειακός Ναός του Αγίου Γεωργίου στα Φραγκουλέϊκα (μικρό χωριό της Αιτωλίας, μετά την Κλει-σούρα και πριν από το Αγρίνιο) ανάγκασε, γύρω στο 1968, την εθνική οδό Αντίρριου – Άρτας – Ιωαννίνων σε άσχημη παράκαμψη. Έλαβαν χώρα τα ίδια υπερφυσικά γεγονότα. Μάλιστα, το μηχάνημα που χάλασε καθώς βάλ-θηκε να γκρεμίσει τον Ναό, το άφησαν χαλασμένο εκεί, και, αφού τελείωσε όλο το έργο, τότε τόλμησαν να πλη-σιάσουν και να το φτιάξουν.

Δύο άλλοι Ναοί στην περιοχή Σκαραμαγκά – Ελευ-σίνας ανήκουν στην ίδια κατηγορία. Ο ένας από αυτούς, Κοίμησις της Θεοτόκου, στην άκρη των Ναυπηγείων του εφοπλιστού Νιάρχου, όταν πήγαν να τον γκρεμίσουν για να συνεχίσουν το υψηλό τείχος, τους έσπαγε κάτι πελώρια μηχανήματα κατεδαφίσεως. Απεφάσισαν τελικά να κάνουν μικρή καμπύλη και να τον αφήσουν απείραχτο «έξω των τειχών». Μπορούσαν να τον περικλείσουν και μέσα, γιατί ο χώρος το επέτρεπε, αλλά ο φόβος που πή-ραν τους έκανε να τραβηχτούν αυτοί προς τα μέσα!

Ο άλλος κοντά στην λίμνη Κουμουνδούρου, στο όνομα της Μεταμορφώσεως. Εκεί γύρω στο 1963 έφτια-χναν δρόμο ασφαλτοστρωμένο προς τα Άνω Λιόσια. Έτσι στον επίσημο και παραθαλάσσιο δρόμο που από την Αθή-να προχωρούσε προς την Ελευσίνα, θα άνοιγε ένα παρακλάδι προς τα δεξιά για την κατεύθυνση που αναφέραμε. Όπως είχε χαραχθεί το σχέδιο, τους δυσκόλευε το ξωκκλήσι, και δόθηκε εντολή να το κατεδαφίσουν. (Ποιος ξέρει τι θεό λάτρευε αυτός που έδινε τέτοιες διαταγές); Κι’ εδώ τα ίδια αξιοθαύμαστα συντελέσθηκαν. Το υνί του εκσκαφέα έσπασε δύο φορές, οπότε κατάλαβαν ότι έπρεπε να υποκύψουν σε ανώτερη θέληση. Έτσι η στρο-φή έγινε λίγο πιο πέρα, και το Εκκλησάκι με τον ωραίο του τρούλο συνεχίζει να στέλνει την ευλογία του και τον χαιρετισμό του σ’ όλους τους περαστικούς στον πλαϊνό του πολυσύχναστο δρόμο.

Και στην περιοχή των Αθηνών συναντώνται παρό-μοιες ιστορίες.

Ένα βυζαντινό Ναΰδριο που υπάρχει σε χαμηλό επίπεδο πλάι στον Κηφισό ποταμό, ο Άγιος Νικόλαος ο «χωστός», παλαιά κατακόμβη, στην είσοδο του Πρα-κτορείου Λεωφορείων Πελοποννήσου, πολύ όμορφο και αρχαίο, ταπείνωσε τα επηρμένα φρύδια μερικών ασεβών. Έσπασε μία πρώτη μικρή μπουλντόζα και στην συνέχεια μία μεγαλύτερη. Τρομοκρατήθηκαν και το άφησαν στην θέση του.

Στον Άγιο Ιωάννη του Ν. Κόσμου, τον μεγαλοπρεπή αυτόν Ναό, πίσω από το ιερό και σύρριζα στην λεωφόρο Βουλιαγμένης υπάρχει ο παλαιός μικρός Αη-Γιάννης. Όταν οικοδομήθηκε ο μεγάλος, είπαν, σαν περιττό να τον γκρεμίσουν. Αλλά και εδώ τα ίδια. Έσπαζαν οι μπουλντόζες. Και έτσι τον άφησαν. Πρέπει να σημειώ-σουμε ότι στην Εκκλησούλα αυτή λειτουργούσε ο πιο άγιος ιερέας της Παλιάς Αθήνας, ο παπα-Νικόλας ο Πλανάς.

Θαυμαστές όλες αυτές οι περιπτώσεις και τονωτικές για την πίστη, αλλά και συμβολικές συγχρόνως — δεί-χνουν την ακατάλυτη δύναμη της Εκκλησίας του Χριστού. «Πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής».

Πηγές: freemonks.gr –agioritikovima.gr